

Sygn. akt II CSK 716/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa J.B.
przeciwko R.G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Ł.
z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanego od powoda kwotę 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania. Wyjaśnienie przedstawionego problemu musi być konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy i pozostawać w związku z podstawami skargi, wiążącym z mocy art. 398¹³ § 2 k.p.c. ustalonym stanem faktycznym oraz podstawą zaskarżonego orzeczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002 r., nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ., z dnia 21 maja 2013 r., I CSK 53/13, nie publ.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej

analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. Skarżący powołał wprawdzie się we wniosku na tę przesłankę przyjęcia skargi do rozpoznania ale nie powołał we wniosku żadnych okoliczności, które mogłyby ją uzasadniać. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębnie konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398/4 § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń.

Formułując zagadnienie prawne, czy rozliczenie nakładów byłych członków zespołu rolników zawsze powinno nastąpić na podstawie przepisów prawa cywilnego o spółce cywilnej, czy też możliwe jest rozliczenie na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu i związanym z tym problemem przedawnienia roszczenia skarżący pomija, że Sąd Najwyższy uchylając wyrokiem z dnia 28 marca 2017 r., II CSK 306/16 poprzedni wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 4 listopada 2015 r. wyraził pogląd prawny, że umowę zawartą pomiędzy stronami należy zakwalifikować jako umowę spółki cywilnej i dokonać rozliczenia nakładów przy odpowiednim zastosowaniu przepisów art. 860 - 875 k.c. Poglądem tym, z mocy art. 398²⁰ k.p.c., był związany zarówno Sąd Apelacyjny, jak i Sąd Najwyższy przy ponownym rozpoznaniu sprawy, co uchyla potrzebę odpowiedzi na to pytanie.

Zagadnienie związane ze stosowaniem art. 415 k.c. nie jest zagadnieniem prawnym cechującym się nowością, niewyjaśnionym i nierozwiązanym w orzecznictwie, budzącym zatem wątpliwości kwalifikowane a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy. Nie ma bowiem wątpliwości, że rozstrzygnięcie o wniosku restytucyjnym pozostaje we właściwości tego sądu, któremu sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania, o ile wydaje wyrok kończący postępowanie w sprawie, co wynika wprost z art. 415 k.p.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2006 r., III CSK 30/06, nie publ.). Może to być zatem sąd drugiej instancji w razie

uchylenia wyroku przez Sąd Najwyższy albo sąd pierwszej instancji w razie uchylenia wyroku przez sąd drugiej instancji

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

jw

a.ł.